

gøres noget Indgreb hverken i Lovforslagets Tankegang i det hele eller i de Principper, som man hylder, selv om man hører med til de mest konservative Partier i denne Sal. Dermed tillader jeg mig at anbefale Mindretallets Endringer med den Tilføjeelse, at kun forsaavidt de blive vedtagne, forekommer det Mindretallet, at Loven vil faa den gavnlige Betydning, som det ganske vist fra Regeringens Side har været Meningen med dens Forelæggelse, at den skulde have.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Det er udtalt i Betænkningen og gentaget af den ærede Ordfører, at Udvalget i Formuleringen af sine Forslag har sluttet sig til de Synspunkter for Sagen, som Regeringen har gjort gældende, og altsaa har sluttet sig til Landstingets Vedtagelse. Det Spørgsmaal, om der dog ikke er stillet Endringsforslag her, som ikke stemme med Princippet i Lovforslaget, forlangte den ærede sidste Taler, at jeg skulde udtale mig om. Ja, jeg tør ikke sige, at her er stillet saadanne særlig sansfuldsomvæltende radikale Endringer, som det ærede Medlem kofetterede lidt med, men jeg siger dog, at der af Mindretallet er stillet Endringsforslag, som ikke stemme med Grundtanken i Lovforslaget. Det skal jeg naturligtvis nærmere omtale, naar jeg kommer til Endringsforslagene. Hvad der er Lovforslagets Grundtanke, skal jeg nærmere komme ind paa, naar jeg gaar over til at deltage i den første Behandling af et andet Lovforslag, som foreligger i Dag. Jeg finder det rettest først at udtale mig om de Endringsforslag, der ere stillede til Regeringens Forslag, og jeg tror ikke, at jeg behøver at være særlig udførlig i Omtalen af dem, da de ere omtalte af den ærede Ordfører og ogsaa af et andet æret Medlem. — Det første Endringsforslag gaar ud paa at hæve Forbindelsen med de anerkendte Sngkasser, og da jeg straks ved første Behandling her i Tinget har udtalt, at en organisk Forbindelse er der ikke med dem, kan jeg ikke have noget imod, at man vedtager dette Forslag. Dertil slutter sig et Underendringsforslag, som det ærede Medlem, der førte Ordet derfor, lagde særdeles Bægt paa. Det er mig ubegribeligt, hvorfor han gjorde det. Jeg anser det for temmelig ligegyldigt, om der staar „ubemidlede“ det ene eller det andet Sted, thi ubemidlede ere alle de, der er Tale om, og Meningen bliver ganske den samme, enten Ordet staar det ene eller det andet Sted. Jeg kommer ikke rettere, end at Redaktionen i det første Stykke af Endringsforslaget Nr. 1 er aldeles fyldestgørende. Endringsforslaget Nr. 3 gaar ud paa at udslette Ordene

„eller grov Uagtsomhed“. Det maa jeg meget fravaade. Det er rigtigt, naar man behandler denne Lov, at sige, at, dem, der gøre sig skyldige i grov Uagtsomhed, tilkommer der ikke Erstatning. Jeg tror ikke, at det vil give særdeles Vanskelighed ved Anvendelsen af Loven, og jeg tror, at man trostigt kan gaa ind derpaa. Det vilde være en Fejl, om man ikke kunde udelukke fra Erstatning saadanne Tilfælde, der skyldes grov Uagtsomhed. Endringsforslaget Nr. 4 hører til Nr. 3. Der vil man indsette Bøder, men det har ingen som helst Betydning. Endringsforslaget Nr. 5 gaar ud paa en Tilføjeelse, som jeg ikke har noget imod, og jeg har heller ikke noget at erindre mod Endringsforslagene Nr. 6 og 7. Jeg kommer saa til Endringsforslagene Nr. 8 og 9, der ere stillede af et Mindretal. Det ene af dem gaar ud paa at udelade Ordet „særlig“, hvor der er Tale om Fare; jeg tror ikke, at det er rigtigt at vedtage det. Det andet gaar ud paa at tilføje: Stenhugning, Skorstensfejning og Slutning af Ildbrand. Den Tilføjeelse tror jeg ikke er nødvendig. Tager jeg ikke fejl, saa omtalte det ærede Medlem, der førte Ordet for disse Forslag, hvorledes man var stillet overfor dem, der komne til Skade, naar de begive sig til eller fra Arbejdet, om de ogsaa kunne siges at være tilskadekomne under Arbejdet, og han forlangte, at jeg nu skulde bestemt sige, hvad der forstaas ved at være kommen til Skade under Arbejdet. Det kan det ærede Medlem ikke forlange. Det beror paa de konkrete Forhold, hvorledes det skal forstaas. At det ikke kan forstaas saaledes, hvad der heller ikke kan udledes af Landstingets Betænkning, at vedkommende skal have været legemlig beskæftiget ved Arbejdet, er klart. Naar der f. Eks. sker en Ulykke i et Jernstoberi, og en Arbejder der kommer til Skade derved, er det ikke Meningen, at han for at faa Erstatning skal have været netop beskæftiget med Arbejde. Han faar Erstatning, naar han kommer til Skade i Stoberiet og er knyttet til det som Arbejder. Det andet Spørgsmaal angaaende dem, der gaa til og fra Arbejdet, er endnu vanskeligere at besvare; det maa besvares af Fremtiden. Det er ganske klart, at der kan være Tilfælde, hvor en Mand, der er gaaet fra eller til Arbejdet, ikke er indbefattet under Ulykkesforsikringen, thi den Ulykke, der rammer ham, maa staa i en vis Forbindelse med Arbejdet. Naar han f. Eks. spadserer sig en Tur, kan der ikke være Tale om at indbefatte ham under Ulykkesforsikringen, men hvis han begiver sig til Arbejdet paa en bestemt forestrevent Maade, f. Eks., hvis en Jærnbane engagerer Arbejdere og fører